

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Janou Lukešovou v právní věci

žalobce/žalobkyně: **Forbes Game, a.s.**, IČ 25150634, se sídlem Letenské náměstí 157/4,
170 00 Praha 7 - Bubeneč
zastoupený Mgr. Miloslavem Strnadem, advokátem, se sídlem
Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2

proti

žalovaným: **1. SXXXU s.r.o.**, IČ xxx, se sídlem Xxx, xxx
2. Ing. S. P., narozený xxx, bytem Xxx, xxx
oba žalovaní zastoupení JUDr. Josefem Monsportem, advokátem,
se sídlem Vladislavova 16, 110 00 Praha 1

o náhradu jiné újmy vzniklé podáním insolvenčního návrhu

takto:

- I. Žalovaný č. 1 a žalovaný č. 2 jsou povinni společně a nerozdílně žalobci uhradit 200 000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku s tím, že plněním jednoho z žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnění povinnost druhého žalovaného.
- II. Žalovaný č. 1 a žalovaný č. 2 jsou povinni zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku 123.700,50 Kč na náhradě nákladů řízení k rukám právního zástupce žalobce s tím, že plněním jednoho z žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnění povinnost druhého žalovaného

III. Žalovaný č. 1 a žalovaný č. 2 jsou povinni společně a nerozdílně do pokladny Městského soudu v Praze uhradit 2 342,42 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Městského soudu v Praze.

Odůvodnění

I.

1. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 3. 10. 2018 č. j. 25Cm 71/2014-346 (v pořadí druhý) zamítl žalobu ze dne 5. 9. 2014, kterou se žalobce Forbes Game a.s., IČ 25150634 (dále jen žalobce) domáhal, aby žalovanému č. 1 SXXXU s.r.o., IČ xxx (dále jen žalovaný č. 1) žalovanému č. 2 Ing. S. P. (dále jen žalovaný číslo 2) bylo uloženo, aby na své náklady do tří dnů od právní moci rozsudku vyhotovili a žalobci zaslali omluvu ve formě osobního dopisu, jehož obsah byl vyspecifikován ve výroku rozsudku, a zaplacení částky 200 000 Kč. Žalobci uložil zaplatit žalovaným náhradu nákladů řízení a zároveň i náhradu nákladů státu.

2. Vrchní soud v Praze rozsudkem ze dne 6. 3. 2019 pod č. j. 13 Cmo 31/2018-392 (v pořadí druhý) rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 10. 2018 č. j. 25 Cm 71/2014-346 výrok číslo I změnil a výrok číslo II potvrdil.

3. Nejvyšší soud České republiky rozsudkem ze dne 30. 6. 2021 č. j. 29 Cdo 3040/2019-422 rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 6. 3. 2019 č. j. 13 Cmo 31/2018-329 v části výroku, kterým byl potvrzen zamítavý výrok rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3.10. 2018 č. j. 25Cm 71/2014-346 ohledně úhrady částky 200 000 Kč, byl zrušen včetně výroku II a výroku III, kterými bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení mezi účastníky sporu a náhradě nákladů řízení vynaložených státem. Nejvyšší soud České republiky ve svém rozhodnutí v bodě číslo 26 zaujal stanovisko ke skutkovému stavu věci. Uvedl, že tak, jak byl zjištěn soudy nižších stupňů, dovoláním nemohl být zpochybněn, z něj při dalších úvahách vyšel. V bodě číslo 27 citoval § 147 IZ ve znění vydání napadeného rozhodnutí. V bodě číslo 28 přijal závěry při výkladu § 147 odst. 1 a 2 IZ. **1.** Odkázal na koncepci odpovědnosti věřitele, insolvenčního navrhovatele, za škodu nebo jinou újmu vzniklou zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu pro případ, že řízení o insolvenčním návrhu bylo zastaveno nebo insolvenční návrh byl odmítnut (§ 147 odst. 1 IZ). Zaujal stanovisko, že i v případech uvedených v § 147 odst. 1 a 2 IZ jde o obecnou občanskoprávní odpovědnost za škodu založenou na presumpci zavinění (rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 30. 6.2014 sp. zn. 29 Cdo 4150/2013). **2.** Odpovědnost za jinou (imateriální) újmu (§147 odst. 1 a 2 IZ) jde o obecnou občanskoprávní odpovědnost za škodu založenou na presumci zavinění. Má být posouzena podle obecné úpravy obsažené v občanském zákoníku (rozsudek Nejvyššího soudu České republiky 29 Cdo 5640/2015). **3.** Proti insolvenčnímu navrhovateli, jehož insolvenční návrh byl soudem zamítnut, protože nedoložil splatnou pohledávku proti dlužníkovi (§ 105 IZ) má dlužník právo na náhradu škody nebo jiné újmy, která mu vznikla zahájením insolvenčního řízení (§ 147 odst. 1 a 2 IZ). Odpovědnosti se může zprostit pouze, pokud dojde k zamítnutí insolvenčního návrhu, se může zprostit pouze tak, že prokáže, že jeho pohledávka proti dlužníku po právu existovala. **4.** Právnická osoba, proti které směřoval insolvenční návrh odmítnutý vinou insolvenčního navrhovatele, má právo na přiměřené zadostiučinění i za imateriální újmu způsobenou zásahem do její dobré pověsti, zadostiučinění může být poskytnuto v penězích (§ 147 odst. 1 IZ). Pro určení výše přiměřeného zadostiučinění v penězích soud musí vzít v úvahu, že insolvenční návrh zpochybňuje samotnou podstatu dobré pověsti právnické osoby, a to jeho schopnost včas a řádně plnit závazky. Je nezbytné zkoumat míru, intenzitu tvrzeného porušení práva na dobrou pověst právnické osoby (odkaz na rozsudky Nejvyššího soudu České republiky). **5.** Soud musí přihlídnout ke všem okolnostem posuzované věci a přiznané zadostiučinění v penězích musí být přiměřené rozsahu (závažnosti způsobené

imateriální újmy), neboť při posuzování, zda bylo zasaženo do dobré pověsti právnické osoby, se vychází z toho, že dotyčná právnická osoba požívá dobré pověsti, pokud není prokázán opak. Je nezbytné vzít v úvahu postavení dotyčné osoby na trhu, a dále je nezbytné přihlídnout i k délce doby, po kterou byla dobrá pověst právnické osoby zpochybňována. Naopak při posouzení závažnosti rozsahu způsobené imateriální újmy na dobré pověsti právnické osoby je bez právního významu, zda v důsledku insolvenčního návrhu této právnické osobě vznikla i škoda na majetku; přiměřené zadostiučinění samo je nehmotnou újmou, její vznik a rozsah a závažnost nejsou závislé na existenci škody na majetku. V bodě číslo 28 odst. 7 rozsudku Nejvyšší soud České republiky zaujal stanovisko, že pokud bude insolvenční návrh odmítnut vinou insolvenčního navrhovatele z důvodu, že insolvenční navrhovatel neměl vůči insolvenčnímu dlužníku tvrzenou pohledávku, nebude pro odškodnění imateriální újmy způsobené zásahem do dobré pověsti údajného dlužníka zpravidla dostatečná pouhá omluva insolvenčního navrhovatele (rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 29 Cdo 4804/2017). V bodě 29. rozsudku bylo shrnuto, že odvolací soud správně dovodil, že v důsledku podání insolvenčního návrhu a zveřejnění informace o zahájení insolvenčního řízení došlo k neoprávněnému zásahu do dobré pověsti dovolatele, a tomu tak vznikla nehmotná újma spočívající ve snížení jeho vážnosti u jeho obchodních partnerů, finančních institucí a veřejnosti, a to především co do schopnosti dovolatele včas a řádně plnit své závazky. Ten samý závěr vyslovil v bodě 33 svého rozhodnutí.

4. Vrchní soudu v Praze usnesením ze dne 7. února 2020 č. j. 13 Cmo 31/2018-437 zrušil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. října 2018 č. j. 25Cm 71/2014-346 ve vztahu k nepřiznané náhradě ve výši 200 000 Kč a výroku ohledně náhrady nákladů řízení mezi stranami sporu a náhrady nákladů řízení vynaložených státem. V bodě číslo 16 svého rozhodnutí zaujal stanovisko, že břemeno tvrzení a břemeno důkazní ve vztahu k rozsahu (intenzitě zásahu do dobré pověsti) nese žalobce, který se zadostiučinění domáhá. Zde bylo odkázáno na podání žalobce z 27. 2. 2015 na čísle listu 62 spisu, strana 15 a 16, kdy žalobce tvrdil, že došlo z důvodu ztráty důvěry k ukončení spolupráce. Dále tvrdil, že byl subjektem, který měl zavedenou dobrou pověst v oblasti loteriijního podnikání a neoprávněným podáním insolvenčního návrhu došlo k poškození jeho dobré pověsti a snížení jeho tzv. goodwill, což zneužívaly i třetí osoby. Zde bylo uvedeno, že soud prvního stupně neprovedl žalobcem navrhovaný důkaz výsledkem obchodních partnerů žalobce, kteří s ním měli v návaznosti na něj důvodně vznesený insolvenční návrh ukončit spolupráci. Zaujal stanovisko, že rozsah doplnění dokazování, tedy skutečností významných pro posouzení věci je tak velký, že dokazování nemůže být provedeno v odvolacím řízení.

5. Na základě provedení dokazování Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 9.3.2017 č. j. 25Cm 71/2014-242 (rozsudek Městského soudu v Praze č. 1) dospěl k závěru, že v důsledku podání insolvenčního návrhu a zveřejnění informace o zahájení insolvenčního řízení došlo k neoprávněnému zásahu do dobré pověsti žalobce, a to mu tak vznikla nehmotná újma, která spočívala ve snížení jeho vážnosti u obchodních partnerů, finančních institucí a veřejnosti, a to především do schopnosti žalobce včas a řádně plnit své závazky. Takže pokud insolvenční návrh byl zamítnut a insolvenční navrhovatel se odpovědnosti dle § 147 IZ nezprostil, vzniklo žalobci právo na omluvu, což finálně bylo potvrzeno i rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 6.3.2019 č. j. 13Cmo 31/2018-392. Následně ani rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30.6.2021 č. j. 29Cdo 3040/2019-422 nezpochybnil nárok žalobce na odškodnění imateriální újmy. Soudu bylo uloženo zabývat se předpoklady, na základě kterých lze učinit závěr ohledně přiměřeného zadostiučinění za imateriální újmu způsobenou zásahem do jeho dobré pověsti. Zejména se vypořádat: a) s mírou (intenzitou) tvrzeného porušení práva na dobrou pověst právnické osoby ve vztahu k intenzitě tvrzeného porušení i přiměřenost daného zadostiučinění (tj. výši), b) postavení žalobce na trhu, přičemž se vychází z toho, že právnická osoba požívá dobré pověsti, pokud není prokázán opak c) délku doby, po kterou byla dobrá pověst podnikatele insolvenčním návrhem zpochybněna, tj. jakou dobu byly dané informace v insolvenčním rejstříku zveřejněny. Celkově bylo odkázáno na

obecnou občanskoprávní odpovědnost za škodu způsobenou na presumpci zavinění, obsaženou v občanském zákoníku.

6. Městský soud v Praze ve své třetí v pořadí rozhodnutí ve věci vyšel ze zjištění:

A) která jsou obsažena v rozsudku Městského soud v Praze ze dne 9. 3. 2017 č. j. 25Cm 71/2014-242.

Soud rekapituluje zjištění: Po provedeném dokazování listinami, výslechy svědků a statutárních zástupců stran zjistil následující skutečnosti: Žalovaný č. 1 (obchodní společnost SXXXU s.r.o.) podal k Městskému soudu v Praze dne 20. ledna 2014 insolvenční návrh, soudem byl převzat 21. ledna 2014 a byl veden pod sp. zn. MSPH 88 INS 1264/2014. Tvrdil, že s žalobcem uzavřel 1. 4. 2012 smlouvu o poskytování služeb. Na základě této smlouvy žalobci (dlužníkovi) poskytoval služby finančního řízení a podpory provozu za částku 80.000 Kč měsíčně. Vztah mezi stranami byl ukončen výpovědí z 28. února 2013. Za období únor 2013 a březen 2013 dlužník (žalobce) žalovanému (navrhovateli) dlužil částku 160.000 Kč. Nárokům žalovaného č. 1 bylo vyhověno rozhodčím nálezem z 30. 10. 2013 pod sp. zn. 005/2013 a 006/2013, s právní mocí 25. listopadu 2013, vykonatelností 29. listopadu 2013. Žalobce (dlužník) podal k Okresnímu soudu v Hradci Králové návrh na odklad vykonatelnosti rozhodčího nálezu (006/2013), ten byl zamítnut usnesením Okresního soudu v Hradci Králové dne 2. 12. 2013 č. j. 20C 433/2013-13. Navrhovatel uplatnil vůči dlužníkovi (žalobci) další pohledávky. Pohledávku společnosti 1. vinařská investiční s.r.o., IČ 29217644, se sídlem Bratří Čapků 3222/9, Hodonín z titulu neuhrazeného nájemného dle nájemní smlouvy ze dne 30. 6. 2011 za užívání herních terminálů ve výši 56.036.000 Kč, a to po splatnosti minimálně 3 měsíce. Dopisem ze dne 9. ledna 2014 SXXXU s.r.o. zastoupena Ing. S. P. požádala 1. vinařskou investiční s.r.o. o vyjádření k závazkům společnosti Forbes Game, a.s. Společnost 1. vinařská investiční s.r.o., zastoupena M. J., jednatelem, zaslala SXXXU s.r.o. dopis ze dne 14. ledna 2014, ve kterém uvedla, že má pohledávku za Forbes Game 56.036.000 Kč, a to na základě smlouvy ze dne 1. 7. 2013, kterou jí obchodní společnost Latimer a.s. postoupila své pohledávky. Tato tvrzená pohledávka nabyla doložena smlouvou nájemní o nájmu herních terminálů ze dne 30. 6. 2011 mezi společnostmi Latimer a.s. a společností Forbes Game, a.s., jenž se týkala 600 kusů výherních hracích automatů, které byly dány do užívání společnosti Forbes Game, a.s., ani smlouvou o postoupení pohledávky. Tato pohledávka byla vymáhána v rozhodčím řízení u Mgr. Lubomíra Matěje, byl vydán rozhodčí nález ze dne 31. 10. 2013 sp. zn. 007/2013, kterým byla společnosti stanovena povinnost uhradit tuto částku. Rozhodčí nález nebyl doložen. 1. vinařská investiční s.r.o. svoji pohledávku následně v insolvenčním řízení neuplatnila. Třetí tvrzenou pohledávku byla pohledávka Ing. J. D., IČ xxx, s místem podnikání Xxx,. Tato pohledávka nebyla doložena, nebyla v insolvenčním řízení uplatněna Ing. J. D... Žalovaný v průběhu insolvenčního řízení setrval na stanovisku, že prokázal: 1. existenci více věřitelů, a to minimálně pohledávky navrhovatele a společnosti 1. vinařská investiční s.r.o., 2. peněžní závazky dlužníka jsou po dobu delší jak 30 dnů po lhůtě splatnosti, a to minimálně pohledávka navrhovatele, 3. dlužník není schopen uvedené závazky splnit. V žádosti o prominutí zaplacení zálohy na náklady insolvenčního řízení ze dne 2. 2. 2014 (bod II) uvedl, že je přesvědčen, že majetek dlužníka (žalobce) mnohonásobně dostahuje ke krytí nákladů insolvenčního řízení (soud požadoval zálohu na náklady insolvenčního řízení ve výši 50.000 Kč). Tvrzení prokazoval úplnými výpisy z obchodního rejstříku navrhovatele a dlužníka, rozhodčím nálezem z 29. listopadu 2013, který nabyt právní moci 25. listopadu 2013, smlouvou o poskytování služeb z 1. 4. 2012, výpovědí smlouvy o poskytování služeb z 28. února 2013 (rozhodčí nález 005/2013, 006/2013), smlouvou o poskytování služeb ze dne 1. 8. 2011, dohodou o ukončení smlouvy o poskytování služeb ze dne 31. 3. 2012, usnesením Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 6. 11. 2013 č. j. 18C 220/2013 a ze dne 27. 11. 2013 č. j. 33C 216/2013, zápisem ze zasedání dozorčí rady dlužníka ze dne 22. 3. 2013, žádostí o vyjádření k závazkům společnosti Forbes Game ze dne 9. ledna 2014 a odpovědí 1. vinařské investiční s.r.o. ze dne 14. ledna 2014. Vyhláškou s datem 21. ledna 2014 MSPH 88 INS 1264/2014-A-2 bylo oznámeno, že dne 21. ledna 2014 se

zahajuje insolvenční řízení a téhož dne byla tato vyhlášky zveřejněna v insolvenčním rejstříku. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 6. března 2014 sp. zn. MSPH 88 INS 1264/2014-A-15 byl návrh insolvenčního věřitele SXXXU s.r.o., IČ xxx ve věci insolvenčního dlužníka Forbes Game, a.s., IČ 25150634 byl zamítnut. Soud s odkazem na § 3 § 105, §143 insolvenčního zákona § 133 o. s. ř uzavřel, že navrhovatel musí svoje pohledávky za dlužníkem doložit, tzn. že musí tvrdit takové skutečnosti, aby o jejich právní relevanci nebylo pochyb. Není povinností insolvenčního soudu provádět dokazování ohledně existence pohledávek (stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ČR ze 17. 6. 1998 sp. zn. Cjpn 19/97, publikované pod zn. Rc 52/98 ve sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek). Předložená smlouva o poskytování služeb z 1. 4. 2012, výpověď smlouvy z 28. února 2013, sdělení 1. vinařské investiční s.r.o. ze dne 14. ledna 2014, rozhodčí nález Mgr. Lubomíra Matěje sp. zn. 005/2013 a sp. zn 006/2013 včetně usnesení Okresního soudu v Hradci Králové 33C 216/2013-37 a usnesení Okresního soudu v Hradci Králové č. j. 20C 433/2013-13 neprokazují dostatečně pohledávky. Soud dospěl k závěru, že navrhovatel v řízení nedoložil existenci své splatné pohledávky za dlužníkem, a proto neprokázal svou aktivní legitimaci k podání insolvenčního návrhu proti dlužníkovi. Žalobce (dlužník) prohlášením ČSOB z 5. února 2013 prokázal, že má dostatek finančních prostředků k úhradě pohledávky navrhovatele pro případ, že by její existence byla shledána po právu. Předžalobní výzvou k náhradě jiné újmy s datem 25. srpna 2014 byli žalovaní SXXXU s.r.o. a Ing S. P. vyzváni k zaslání omluvného dopisu a k úhradě částky 200.000 Kč. Výpovědí svědků soud zjistil, že ti ztotožňují činnost žalovaného č. 1 a č. 2. Svědkyně L. H. věděla o existenci smluv s žalovaným č. 1 a č. 2. Svědek M. K. o existenci žalovaného č. 1 nevěděl, ale žalovaného č. 2 označil za provozního ředitele provozovny žalobce v Hradci Králové. Svědek Z. S. žalovaného č. 2 označil za osobu, která mu byla přímo nadřízena. Svědek L. B. žalovaného č. 2 označil za provozního ředitele žalobce, svoji činnost vyvíjel prostřednictvím žalovaného č. 1. Svědkyně M.K. měla povědomost o tom, že žalovanému č. 2 nebyly proplaceny faktury za měsíc únor a březen 2013 za řízení provozu, žalovaný č. 2 byl jejím nadřízeným. Svědek M. M. požadoval od žalované č. 2 doložení činnosti ve prospěch žalobce, z důvodu nedostatečně vyspecifikované činnosti faktury byly odmítnuty. Byl ředitelem účetní společnosti, která převzala účetnictví žalobce. V březnu 2014 byla ukončena uzávěru žalobce za rok 2012 a v tento měsíc byl proveden i audit žalobce. Svědek V. V. P. se vyjádřil k ukončení činnosti s žalobcem z důvodu konfliktů, které byly ve společnosti žalobce a omezovaly jeho podnikatelské aktivity. Statutární zástupce žalobce R. D. konflikty mezi vedením společnosti a panem Ch. potvrdil. Toho označil za osobu, která tunelovala společnost prostřednictvím systému Protheus. Společnost 1. vinařská investiční s.r.o. nikdy žalobce nevyzvala k úhradě finanční částky, kterou žalovaný č. 1 uvedl v insolvenčním návrhu.

B) zjištění, která jsou obsažena v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3.10.2018 č. j. 25Cm 71/2014-346.

Soud rekapituluje zjištění

- Strany učinily nesporným, že SXXXU s.r.o. podal k Městskému soudu v Praze insolvenční návrh, soudem byl převzat 21. ledna 2014 a byl veden pod sp. zn. MSPH 88 INS 1264/2014. Městský soud v Praze. Insolvenční návrh usnesením dne 6. 3. 2014 pod č. j. MSPH 88 INS 1264/2014-A-15 zamítl.

- Insolvenční návrh převzal Městský soud v Praze 21. ledna 2014. Navrhovatel (žalovaný č. 1) v insolvenčním návrhu tvrdil, že s žalobcem uzavřel 1. 4. 2012 smlouvu o poskytování služeb. Na základě této smlouvy žalobci (dlužníkovi) poskytoval služby finančního řízení a podpory provozu za částku 80.000 Kč měsíčně. Vztah mezi stranami byl ukončen výpovědí z 28. února 2013. Za období únor 2013 a březen 2013 dlužník (žalobce) žalovanému (navrhovateli) dlužil částku 160.000 Kč. Nárokům žalovaného č. 1 bylo vyhověno rozhodčím nálezem z 30. 10. 2013 pod sp. zn. 005/2013 a 006/2013. Rozhodčí nálezy nabyly právní moci 25. listopadu 2013 a stal se vykonatelným 29. listopadu 2013. Žalobce (dlužník) podal k Okresnímu soudu v Hradci Králové

návrh na odklad vykonatelnosti rozhodčího nálezu, které byl vydán 30. 10. 2013, ten byl usnesením Okresního soudu v Hradci Králové zamítnut 2. 12. 2013 č. j. 20C 433/2013-13 (jednalo se o rozhodčí nález 006/2013). Vedle výše uvedených pohledávek navrhovatel učinil zjištění, že další pohledávky vůči dlužníkovi (žalobci) má společnost 1. vinařská investiční s.r.o., IČ 29217644, se sídlem Bratří Čapků 3222/9, Hodonín z titulu neuhrazeného nájemného dle nájemní smlouvy ze dne 30. 6. 2011 za užívání herních terminálů ve výši 56.036.000 Kč, a to po splatnosti minimálně 3 měsíce, a dále má závazky vůči Ing. J. D., IČ xxx, s místem podnikání Xxx. Shrnul, že: 1. Dlužník má více věřitelů, a to minimálně navrhovatele a společnost 1. vinařská investiční s.r.o. 2. Peněžní závazky dlužníka jsou po dobu delší jak 30 dnů po lhůtě splatnosti, a to minimálně pohledávka navrhovatele. 3. Dlužník není schopen uvedené závazky splnit. Žalovaný č. 1 prokazoval svá tvrzení v něm obsažená úplnými výpisy z obchodního rejstříku navrhovatele a dlužníka, rozhodčím nálezem z 29. listopadu 2013, který nabyl právní moci 25. listopadu 2013, smlouvou o poskytování služeb z 1. 4. 2012, výpovědí smlouvy o poskytování služeb z 28. února 2013 (rozhodčí nález 005/2013, 006/2013), smlouvou o poskytování služeb ze dne 1. 8. 2011, dohodou o ukončení smlouvy o poskytování služeb ze dne 31. 3. 2012, usnesením Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 6. 11. 2013 č. j. 18C 220/2013 a ze dne 27. 11. 2013 č. j. 33C 216/2013, zápisem ze zasedání dozorčí rady dlužníka ze dne 22. 3. 2013, žádostí o vyjádření k závazkům společnosti Forbes Game ze dne 9. ledna 2014 a odpovědí 1. vinařské investiční s.r.o. ze dne 14. ledna 2014.

- Vyhláškou s datem 21. ledna 2014 MSPH 88 INS 1264/2014-A-2 bylo oznámeno, že dne 21. ledna 2014 se zahajuje insolvenční řízení a téhož dne byla tato vyhláška zveřejněna v insolvenčním rejstříku.

- Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 6. března 2014 sp. zn. MSPH 88 INS 1264/2014-A-15 byl návrh insolvenčního věřitele SXXXU s.r.o., IČ xxx ve věci insolvenčního dlužníka Forbes Game, a.s., IČ 25150634 byl zamítnut. Soud odkázal na § 105 insolvenčního zákona, uzavřel, že navrhovatel (žalovaný č. 1) by musel svoje pohledávky za dlužníkem doložit, tzn. musel by tvrdit takové skutečnosti, aby o jejich právní relevanci nebylo pochyb. Není povinností insolvenčního soudu provádět dokazování ohledně existence pohledávek (stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ČR ze 17. 6. 1998 sp. zn. Cpjn 19/97, publikované pod zn. Rc 52/98 ve sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek). Soud dospěl k závěru, že předložená smlouva o poskytování právních služeb z 1. 4. 2012, výpověď smlouvy z 28. února 2013, sdělení 1. vinařské investiční s.r.o. ze dne 14. ledna 2014, rozhodčí nález Mgr. Lubomíra Matěje sp. zn. 005/2013 a sp. zn. 006/2013 včetně usnesení Okresního soudu v Hradci Králové 33C 216/2013-37 a usnesení Okresního soudu v Hradci Králové č. j. 20C 433/2013-13 neprokazují dostatečně pohledávku navrhovatele. Soud uzavřel, že navrhovatel v řízení nedoložil existenci své splatné pohledávky za dlužníkem, a proto neprokázal svou aktivní legitimaci k podání insolvenčního návrhu proti dlužníkovi. Žalobce prohlášením ČSOB z 25. února prokázal, že má dostatek finančních prostředků k úhradě pohledávky navrhovatele pro případ, že by její existence byla shledána po právu. Z těchto důvodů soud návrh v souladu s § 143 odst. 1 insolvenčního zákona zamítl. Pohledávky uplatněné a uhrazené po zahájení insolvenčního řízení byly zjištěny: Městská část Praha 10 Statutární město Jablonec nad Nisou.

- Ze smlouvy o poskytování služeb, kterou dne 1. 8. 2011 uzavřel Forbes Game, a.s., IČ 25150634, zastoupený Pavlem Ch. a Ing. S. P., IČ 40117219, soud učinil zjištění, že předmětem smlouvy bylo poskytovat Forbes Game, a.s. samostatně vlastním jménem služby finančního řízení a podpory provozu v rozsahu 170 hodin měsíčně, P. Ch. jednal za Forbes Game, a.s. na základě plné moci a plnou mocí zmocnil JUDr. T. N. a P. V. Tato smlouva byla ukončena 1. 8. 2011. Dne 1. 4. 2012 Forbes Game, a.s., IČ 25150634 v zastoupení P. Ch. uzavřel s obchodní společností SXXXU s.r.o., IČ xxx smlouvu o poskytování služeb. Předmět byl definován v čl. I tak, že se SXXXU s.r.o. zavázal Forbes Game, a.s. poskytovat vlastním jménem služby finančního řízení a podpory provozu, a to v rozsahu 170 hodin měsíčně. Výpověď smlouvy byla provedena Ing. S. P. a převzata žalobcem dne 28. února 2013.

- Dne 30. 10. 2013 sp. zn. 005/2013 byl vydán rozhodčí nález ve věci žalobce SXXXU s.r.o. proti Forbes Game, a.s. Byla stanovena povinnost společnosti Forbes Game a.s. uhradit SXXXU s.r.o. částku 80.000 Kč s příslušenstvím. Rozhodnutí nabylo právní moci 25. listopadu 2013 s datem vykonatelnosti 29. listopadu 2013.
- Dne 30. 10. 2013 sp. zn. 006/2013 byl vydán Rozhodčí nález ve věci SXXXU s.r.o. proti Forbes Game a.s. Společnosti Forbes Game a.s. bylo uloženo zaplatit 80.000 Kč s příslušenstvím. Rozhodnutí nabylo právní moci 26. 11. 2013, vykonatelným se stalo 29. 11. 2013.
- Usnesením Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 2. prosince 2013 sp. zn. 20C 433/2013-13 byl zamítnut návrh na odklad vykonatelnosti rozhodčího nálezu vydaného 30. 10. 2013 sp. zn. 06/2013 rozhodcem Mgr. Lubomírem Matějem.
- Dne 20. prosince 2013 JUDr. M. J., za společnost Forbes Game, adresoval SXXXU s.r.o. žádost o sdělení údajů provedených plateb, a to na základě rozhodnutí rozhodce a rozhodčích nálezů 006/2013 ze dne 30. 10. 2013 sp. zn. 005/2013 z téhož dne.
- Podáním ze dne 9. ledna 2014 SXXXU s.r.o. zastoupena Ing. S. P. podala žádost o vyjádření k závazkům společnosti Forbes Game, a.s.
- Společnost 1. vinařská investiční s.r.o., zastoupena M. J., jednatelem, zaslala SXXXU s.r.o. dopis ze dne 14. ledna 2014, ve kterém uvedla, že má pohledávku za Forbes Game 56.036.000 Kč, a to na základě smlouvy ze dne 1. 7. 2013, kterou jí obchodní společnost Latimer a.s. postoupila své pohledávky. Tato pohledávka byla doložena smlouvou nájemní o nájmu herních terminálů, která byla uzavřena 30. 6. 2011 mezi společnostmi Latimer a.s. a společností Forbes Game, a.s. a týkala se 600 kusů výherních hracích automatů, které byly dány do užívání společností Forbes Game, a.s. Tato pohledávka byla vymáhána v rozhodčím řízení u Mgr. Lubomíra Matěje, byl vydán rozhodčí nález ze dne 31. 10. 2013 sp. zn. 007/2013, kterým byla společnosti stanovena povinnost uhradit tuto částku.
- Z potvrzení o zůstatku účtu ze dne 5. února 2014 soud učinil zjištění, že ČSOB na žádost žalobce vydala potvrzení, ze kterého lze zjitit, že na jeho účtu je ke 4. února 2014 zůstatek 60.669.177,86 Kč.
- Rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 10. června 2014 č. j. 20C 433/2013-70 byl zrušen rozhodčí nález vydaný dne 30. 10. 2013, spisová značka 006/2013 rozhodcem Mgr. Lubomírem Matějem, se sídlem Gočárova 806, 500 03 Hradec Králové, a rozhodčí nález vydaný dne 30. 10. 2013 sp. zn. 005/2013 vydaný rozhodcem Mgr. Lubomírem Matějem, se sídlem Gočárova 806, 500 03 Hradec Králové. Toto rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že smlouva o poskytování služeb ze dne 1. 4. 2012 je neplatná. Jako důvod bylo uvedeno, že člen statutárního orgánu nemůže bez dalšího zmocnit člena statutárního orgánu k jednání jménem společnosti. Toto zmocnění člena statutárního orgánu, který sám není oprávněn jménem společnosti jednat, je neplatné.
- Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 14. ledna 2015 č. j. 21Co 409/2014-164 potvrdil rozsudek Okresního soudu v Hradci Králové, a to I a II ze dne 10. 6. 2014 č. j. 20C 433/2013, kterým byly zrušeny rozhodčí nálezy vydané rozhodcem Mgr. Lubomírem Matějem s datem 30. 10. 2013 sp. zn. 005/2015 a sp.zn. 006/2015.
- Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 3. července 2014 č. j. 38Cm 355/2013-122 byl na návrh Forbes Game, a.s., IČ 25150634 proti 1. vinařská investiční s.r.o., IČ 29217644 zrušen rozhodčí nález rozhodce Mgr. Lubomíra Matěje, se sídlem Kočárova 806, 500 02 Hradec Králové s datem 31. 10. 2013 pod sp. zn. 7/2013 se závěrem, že jak ve společnosti Forbes Game, a.s., tak ve společnosti Latimer a.s. ke dni 30. 6. 2011 že P. Ch. jednal sám za společnosti Forbes Game, a. s. a Latimer a.s. K datu podpisu smlouvy o nájmu z 30. 6. 2011 toto oprávnění svědčilo pouze dvěma členům přestavenstva, takže samostatný úkon P. Ch. byl absolutně neplatný a v rozporu se stanovami Forbes Game, a.s. a Latimer a.s.
- Z předžalobní výzvy k náhradě jiné újmy s datem 25. srpna 2014 soud učinil zjištění, že žalovaná strana byla vyzvána k zaslání omluvného dopisu (ve znění v této výzvě) a úhradě částky 200.000 Kč.

- Ze zprávy nezávislého auditora s datem 16. 12. 2014 soud učinil zjištění, že dne 16. 12. 2014 auditorská firma BDO Audit s.r.o. prověřovala účetní jednotku Forbes Game, a.s., ověřovala účetní závěrky, výroční zprávy a zprávy o vztazích mezi propojenými osobami ke dni 31.12.2013 s výrokem- žalující společnost ke dne 31.12.2013 vykazovala záporný vlastní kapitál ve výši 10.443tis.Kč, vlastní základní kapitál je nižší než částka 50.000tis.Kč.
- Rozsudkem Krajského soud v Hradci Králové ze dne 21.11.2016 č. j. 33Cm 50/2014-390 ve znění rozsudku Vrchního soud v Praze ze dne 18. 7. 2018 č. j. 3 Cmo 77/2017 bylo prokázáno, že na straně společnosti SXXXU s.r.o. IČ xxx nedošlo k bezdůvodnému obohacení z neplatně uzavřené smlouvy ze dne 1. 4. 2012 o poskytování služeb za dobu od května 2012 do února 2013. Krajský soud v Hradci Králové dne 21. listopadu 2016 č. j. 33Cm 50/2014-390 zamítl žalobu, kterou se žalobce Forbes Game, a.s., IČ 25150634 domáhal na žalovaném SXXXU s.r.o., IČ xxx zaplacení částky 839 500 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 13. 6. 2013 do zaplacení. Soud uzavřel, že mezi stranami byla uzavřena dne 1. 4. 2012 smlouva o poskytování služeb, na základě které se žalovaný zavázal poskytnout žalobci služby v oblasti finančního řízení a služeb. Smlouvu podepsal za žalobce P. Ch., tehdejší předseda představenstva na základě generální plné moci z 1. 1. 2012. Ta byla označena jako absolutně neplatný právní úkon, neboť neodpovídala tehdejší úpravě způsobu jednání za společnost podle tehdy platných stanov, v důsledku čehož byla i smlouva uzavřená na základě této plné moci neplatná. Žalovaná společnost SXXXU s.r.o. po výše uvedenou dobu poskytovala žalobci služby, za něž od dubna 2012 do ledna 2013 byla celkově fakturována částka 839 500 Kč, a ta byla i uhrazena. Soud předmět sporu posoudil dle § 451 odst. 1 občanského zák. a odst. 2 občanského zák. se závěrem, že žalovaná společnost v rozhodné době měla nárok na odměnu ve výši 939 500 Kč za poskytované služby v určitém období, protiplnění bylo zjištěno znaleckým posudkem znalce určeného soudem. Výše uvedený rozsudek byl potvrzen rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 18. července 2018 č. j. 3 Cmo 77/2017.
- L. H.. (čl. 49 spisu) u žalobce byla zaměstnána od 17. ledna 2012 do 11. října 2013. O existenci smluv s žalovaným č. 1 věděla. Žalovaný č. 1 pro žalobce činnost vykonával, měl kancelář v prvním patře, ona se s ním stýkala. Faktury byly žalovanému č. 1 propláceny. Jejím nadřízeným byl pan Ch. a paní Ch.. O problémech žalobce nevěděla. Nevěděla, že žalobce by měl nějaké dluhy. Věděla o tom, že peníze na účtech byly, jí byla řádně vyplácena mzda. Činnost žalobce řídil pan Ch..
- M. K. (čl. 90 spisu) u žalobce pracoval od října 2011 asi do srpna 2013u žalobce. Od počátku března 2013 byl v pracovní neschopnosti. Žalovaný č. 2 byl ve funkci provozního ředitele provozovny žalobce v Hradci Králové. O existenci společnosti SXXXU s.r.o. nevěděl, že vůbec existuje. Co se týká Ing. P.a, tak ten zodpovědný za řízení mandátářů v terénu. Řešil umíst'ování automatů, hlídal rentabilitu, rozhodoval o provozu automatů.
- M. K. (čl. 91 spisu) pracovala jako axxxa u žalobce od 1. 9. 2011 do 31. 12. 2013. Ing. P. byl jejím nadřízeným. Pod Viktoria Tip a.s., pod který byla převedena část podniku, přešla 31. 3. 2014. Měla povědomost o tom, že žalovanému Ing. S.u P.ovi nebyly propláceny faktury za měsíc únor a březen 2013, které poslal žalobci. Po dobu výpovědi Ing. P. nesměl řídit provoz. Ten převzala slečna Dobešová. Počátkem března 2013 jí bylo sděleno slečnou Dobešovou, že Ing. P. má zákaz rozhodovat. Ing. P. do února řídil interní mandátáře a externě byl nápomocen. Od počátku března nesměl kontrolovat a schvalovat smlouvy. Nejezdil na schůzky s mandátáři.
- V. V. P. byl xxx společnosti, která vlastnila objekt v Prioru v České Lípě. On objekt pronajímal žalobci. V prosinci 2013 došlo k vypnutí hracích automatů v jeho objektu a bylo mu sděleno, že má zavolat panu Ch.ovi, předsedovi představenstva žalobce, s tím, aby opět automaty byly zapnuty. Bylo mu sděleno, že automaty zapnuty nebyly, neboť zde existují rozpory mezi podnájemcem prostor a společnostmi žalobce. Věc byla řešena i Policií ČR. Byl zde, pokud odvézt vybavení z objektu, jehož byl majitelem. Nakonec vybavení bylo odvezeno přes jeho odpor. Vzhledem k této situaci ztratil zájem o podnájem žalobce v předmětných prostorách. Spolupráce byla ukončena. Uvažoval o další spolupráci s žalobcem, toho ve sledovaném období zastupoval Dr. N.. Pak se však dozvěděl o insolvenční, tak s žalobcem přestal komunikovat.

- Ing. M. M. (čl. 106 spisu), xxx společnosti Xxx a.s., jenž v polovině roku 2013 přebírala účetnictví žalobce po předchozí externí účetní. Účetnictví mu předávala paní C.. Účetnictví muselo být rekonstruováno. Rekonstrukce byla ukončena v březnu 2014. Tímto auditem v březnu 2014 bylo zjištěno, že v roce 2012 firma žalobce vykazovala záporný kapitál. Nebylo zřejmé, ve kterém momentu roku 2012 k tomu došlo. Na to však žalobce reagoval ve druhé polovině roku 2013 (po nástupu pana D., akcionáře žalobce) tím, že došlo k navýšení vkladů do kapitálových fondů žalobce o 300.000.000 Kč, čímž se snížily cizí zdroje a závazky žalobce a zároveň došlo k navýšení vlastních zdrojů. Ve druhé polovině roku 2013 žalobce nebyl v úpadku. Veškeré závazky, které žalobce uznal, byly uhrazeny. Probíhaly pouze spory s předchozím předsedou představenstva panem Ch. a původním managementem, který uplatňoval své pohledávky vůči žalobci a žalobce je neuznal. Co se týká nároku žalovaného pana P.a, s tím byl v kontaktu ohledně jeho nároku za únor a březen 2013. Požadoval od daného, aby doložil rozpis plnění služeb, které provedl pro žalobce. Žalovaný Ing. P. toto učinil do rozsahu 190, 200 hodin, ale toto plnění nebylo jednoznačně specifikováno, proto on doporučil, aby faktura nebyla uhrazena. S účetnictvím žalobce bylo manipulováno, konkrétně do doby, než účetnictví přejala společnost Xxx a.s. Žalovaní nemohli mít v roce 2014, resp. v březnu roku 2014, kdy společnost Xxx a.s. dokončila uzávěrku za rok 2012, důvodné obavy, že žalobce je v úpadku. Co se týká nezávislého auditu BDO Audit s.r.o., která ověřovala účetní závěrku, výroční zprávy a zprávy o vztazích mezi propojenými osobami k 31. 12. 2013, u společnosti žalobce, tak audit za rok 2012 byl dokončen až v březnu 2014.

- Statutární zástupce žalobce R. D. (čl. 109 spisu), ředitel oddělení pohledávek, označil paan Ch. za osobu, která tunelovala žalobce tak, že do systému Protheus zaváděl pozměněné údaje, neexistující smlouvy a vyváděl prostředky ze společnosti. Prostředky ze společnosti vyváděl i např. smlouvou, kterou uzavřel s žalovaným č. 2. V originálu neobsahovala rozhodčí doložku, ta však byla ve verzi v systému Protheus. Činnost žalovaného neodpovídala fakturovaným částkám. Poté, co od žalobce odešel pan Ch., tak se dohledávaly smlouvy, ty označil za zfalšované. Paní C. nepředložila novému vedení žalobce účetnictví. Vyskytly se falešné faktury i falešné smlouvy. To vše bylo projednáváno v trestním řízení. Poté, co bylo zahájeno insolvenční řízení, tak obchodním partnerům i externím mandatařům a spolupracovníkům byl nucen vysvětlovat vzniklou situaci. Tato nejistota zhruba v období tří měsíců mohla být pro žalobce i likvidační, ten podniká v provozování herních automatů. Vzhledem k platným zákonům nemají majitelé podniku, kde jsou výherní automaty umístěny, možnost v případě výpadku žalobce okamžitě nahradit jinou formou. Co se týká pohledávky 1. vinařské, tak žalobce nebyl vyzván k dobrovolnému plnění před podáním insolvenčního návrhu. Tyto pohledávky této společnosti označil jako podvodné, které vznikly činností pana Ch.a.

- Žalovaný č. 2 Ing. S. P. (čl. 112 spisu) u žalobce pracoval jako provozní ředitel, měl na starosti provoz sázkových zařízení a jejich rentabilitu. Pokud žalobce měl uzavřeny smlouvy, tak ty vždy obsahovaly rozhodčí doložku. V průběhu roku 2013 došlo ke změně provozovatele sázkových zařízení z žalobce na společnost Viktoria Tip a.s., takže žalobce neutrpěl žádnou škodu. Co se týká samotné činnosti, tak měl na starosti 30 obchodních zástupců a 2.300 strojů. Předtím pracoval pro společnost Krycos s.r.o. Ta pak též provozovala výherní zařízení. O pohledávce První vinařské za žalobcem se dozvěděl z jejich korespondence.

- Z. S. do 31. ledna 2013 byl v pozici xxx. Pan Ing. P. byl jeho přímým nadřízeným jako vedoucí provozu. Od poloviny prosince 2012 byl v pracovní neschopnosti, dění na pracovišti žalobce neznal. V době, kdy byl Ing. P. jeho nadřízeným, tak s ním byl v kontaktu 1x týdně na poradách v Roudnici. V případě potřeby s ním byl v telefonickém kontaktu. Neznal náplň práce žalovaného Ing. P.a. Náplň práce svědka bylo sledování umístění nových strojů a kontrola jejich rentability. Ing. P. s ním rovněž projednával ukončení pracovního poměru.

- L. B. (čl. 123 spisu) kolem roku 2013 pracoval v obchodní společnosti HBQ a.s. Jednalo se o sesterskou organizaci. Tato společnost byla propojena s obchodní společností žalobce, byla propojena vlastnický, obě společnosti měly společné akcionáře. Svoje pracoviště měl v Hradci Králové. Společnost HBQ a.s. měla sídlo Praha, Letenské náměstí č. 4, což bylo i sídlo žalobce. On

denně dojížděl z místa trvalého bydliště z xxx do Hradce Králové, kde měla společnost HBQ provozní zázemí. S Ing. S. P. sdílel stejnou kancelář, tj. ve sledovaném období dotyčný úřadoval v Hradci Králové. Ing. P. byl xxx Forbes Game, a.s., zajišťoval provoz žalobce, tj. řídil zaměstnance, řídil vztahy s dodavateli. On ve vztahu k žalobci pracoval na základě své podnikatelské činnosti. Svědek taktéž ve sledovaném období pracoval na základě své podnikatelské činnosti, tu označil jako provozní ředitel. Obchodní společnost HBQ a.s. jej měsíčně platila částkou 85.000 Kč bez DPH. On ukončil svoji činnost v březnu roku 2013. Společnost se dostala do druhotné platební neschopnosti. Ing. S. P. byl podřízen představenstvu společnosti Forbes Game, a.s. Jednalo se o stejné lidi, kteří byli i v představenstvu firmy HBQ a.s. Každé podnělí byly pracovní porady obchodní společnosti Forbes Game, a.s. i obchodní společnosti HBQ a.s. Na ty dojížděl P. Ch.. Na tyto porady se pravidelně dostával Ing. S. P.. Stejnou činnost, jako vyvíjel svědek, vyvíjel i Ing. S. P.. Ten vyvíjel svoji činnost prostřednictvím obchodní firmy SXXXU s.r.o. Svědek ve SXXXU s.r.o. nevykonával žádnou činnost. Je pravdou, že s Ing. S. P. řešil informační systém Protheus. Program stál 9 milionů, služby, servis byl prováděn za částku 30 milionů Kč. Jednalo se o servis non stop. V březnu 2013, kdy ukončil svoji činnost u HBQ a.s., tak již neměl k jednotlivým dokumentům ve vztahu ke společnosti Forbes game, a.s. přístup. Neměl přístup k informačnímu systému.

- Soud sdělil výrok nepravomocného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 3. 2022 sp. zn. 33Cm 50/2024.

- Soud zamítl návrh na to, aby prověřoval pohyb na bankovním účtu žalobce za období 6 měsíců předcházejících a 3 měsíců následujících po stavu, kdy byl prokazován dostatečný zůstatek na účtu žalobce, neboť v řízení bylo prokázáno, že v podání ze dne 2.2.2014 adresované insolvenčnímu soudu, je tvrzeno, že majetek žalobce více než dostatečně postačuje k pokrytí nákladů insolvenčního řízení. Dostatek finančních prostředků ve své výpovědi tvrdila i L. H..(peníze na účtech byly, mzda jí byla řádně vyplácena). Ředitel společnosti Xxx a.s. (ředitel Ing. M. M.), která přebírala v polovině roku 2013 účetnictví žalobce, účetnictví rekonstruovala a audit provedený k březnu 2014, zjistil, že v druhé polovině roku 2013 žalobce nebyl v úpadku. Nebyly hrazeny pouze pohledávky původního managementu, mezi které byl zahrnut i žalovaný. Žalovaný č. 1 nemohl mít v roce 2014 důvodné obavy, že žalobce je v úpadku, když zároveň tvrdil, že majetek žalobce je dostatečný na krytí nákladů insolvenčního řízení.

- Soud nečinil žádná další zjištění rozhodná ve věci.

7. Žalobce mimo již shora uvedené důkazy soudu nepředložil žádné listiny prokazující existenci vztahu a ukončení vztahu s výše uvedenými partnery po dobu, kdy a informačních serverech byl uveden záznam o jeho insolvenčním řízení.

8. Vrchní soud v Praze v usnesení ze dne 7.2.2022 č. j. 13Cmo 31/2018 437(článek 17) zrušující důvod rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3.10.2018 č. j. 25Cm 71/2014-346 uvedl, že nebylo provedeno dokazování navrženými důkazy žalobce (výslech obchodních partnerů) ohledně ukončení spolupráce (viz návrh na čl. 62 v počtu 19 a návrh na č. 174 v počtu 4).

Soud dospěl k závěru, že výslech těžko dohledatelných osob, které provozovny provozovaly, je nevhodný z důvodu časového odstupu osmi let. Byť žalobcem nebyly předloženy důkazy, které by prokazovaly ukončení obchodních vztahů, je mimo jakoukoliv pochybnost, že zveřejnění údaje o zahájení insolvenčního řízení u obchodní firmy je zásahem do její dobré pověsti. Informace o insolvenčních řízeních jsou veřejnosti přístupné. Již tím dochází k neoprávněnému zásahu do dobré pověsti a vzniká imateriální újma spočívající ve snížení její vážnosti u obchodních partnerů, finančních institucí a veřejnosti, a především tímto aktem je avizovaná neschopnost včas a řádně

plnit své závazky. Samotné insolvenční řízení, pokud je zahájeno, tak vyvolává zvláštní účinky (§ 109 až § 111 IZ), a ty mají dopad do poměrů dlužníka i třetích osob.

9. Soud přijal následující závěr o skutkovém stavu věci ohledně nároku žalobce na přiměřené zadostiučinění. Jedná se nárok, který podléhá volné úvaze soudu (§ 136 o.s.ř.).

A) Podáním insolvenčního návrhu žalovaný č. 1 zasáhl do dobré pověsti žalobce, neboť uvedl nepravdivá, zkreslená tvrzení. Insolvenční řízení trvalo do 21. ledna 2014 do 26. března 2014, kdy byl proveden záznam o právní moci zamítavého rozhodnutí o insolvenčním návrhu. B) Soud sledal nárok žalobce na omluvu jako veřejný nástroj vedoucí k odstranění nepravdivých a zkreslených tvrzení za oprávněný (viz rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 6.3.2019 č.j. 13Cmo 31/2018-392). V roce 2019 (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 6.3.2019 č.j. 13Cmo 312/2018-392) žalovaní na základě soudního rozhodnutí byli přinuceni uznat, že žalobce má nárok na omluvu. Omluva žalovaných žalobci v roce 2019 nesaturuje nedůvodnost zahájeného insolvenčního řízení v roce 2014. Pro pověst žalobce je omluva v roce 2019 již bezvýznamná. Jak již bylo shora uvedeno, tak zahájením insolvenčního řízení pro žalobce znamenalo překonat účinky, které zákon k zahájenému insolvenčnímu řízení vztahuje, což mělo dopad jak na žalobce, tak i třetí osoby, ať již se žalobcem spolupracovaly nebo měly spory. C) Ohledně dobré pověsti soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29Cdo 3040/2019. Ten zaujal stanovisko, že při posuzování, zda bylo zasaženo do dobré pověsti právnické osoby, se vychází z toho, že dotyčná právnická osoba požívá dobré pověsti, pokud není prokázán opak. Opak nebyl stranou žalovanou prokázán. Žalobci se podařilo odvrátit insolvenční návrh a pokračovat v podnikání. Návrh na zahájení insolvenčního řízení straně žalované sloužil k diskreditaci žalobce. Tvrzení žalované strany, že žalobce je ve skryté insolvenční, nebylo prokázáno (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9.3.2017 č.j.25Cm 71/2014-242). Zde soud odkazuje na dopis žalovaného č. 1 ze dne 2. 2. 2014, ve kterém uvádí, že majetek žalobce mnohonásobně dostačuje ke krytí nákladů insolvenčního řízení (soud požadoval zálohu na náklady insolvenčního řízení 50.000 Kč). V insolvenčním řízení bylo insolvenčnímu soudu předloženo ze strany žalobce tvrzení ČSOB o dostatečném zůstatku na účtu, který činil 60 669 177,86 Kč. To byl důkaz, ke kterému insolvenční soud při rozhodování o zamítnutí insolvenčního návrhu přihlédl (viz odůvodnění usnesení Městského soudu v Praze dne 6. 3. 2014 sp. zn. MSPH 88 INS 1264/2014-A-15). Řízený úpadek neprobíhal v roce 2013 a 2014, jak se strana žalovaná pokoušela v průběhu řízení prokázat. Je nezbytné uvést, že ke dni insolvenčního návrhu nároky žalovaného číslo 2 mohly být uspokojeny v rámci výkonu rozhodnutí. Žalovaný zvolil způsob, kterým zcela vědomě hodlal poškodit žalobce. Je nereálné, aby žalobce byl po celou dobu řízení ve skrytém úpadku. Pokud žalovaný odkazoval na audit účetní závěrky k 31. 12. 2011 ve vztahu k žalobci, který byl vypracován dne 9. 10. 2012 společností Auditing Plus s.r.o., nezávislým auditorem Ph.Dr. Ivanem Murkem, dle kterého společnost byla ve skrytém úpadku a měla na sebe zahájit insolvenční řízení, tak k danému je nezbytné uvést, že předmětný spor se týká roku 2013 a 2014. Stejný názor má soud k tvrzené a předložené obrátivé předvahové analýze za rok 2012. Co se týká výpovědi slyšeného svědka Petcheva (protokol z 8. 4. 2015) ohledně problematických vztahů mezi žalobcem a výše jmenovaným, tak tyto konflikty se netýkaly roku 2013.

10. Dle § 147 insolvenčního zákona bylo-li řízení o insolvenčním návrhu zastaveno nebo byl-li insolvenční návrh odmítnut vinou insolvenčního návrhatele, má osoba, které zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu vznikla škoda nebo jiná újma, právo na náhradu takové škody nebo jiné újmy vůči insolvenčnímu návrhovateli. V pochybnostech se má za to, že insolvenční návrhatel zavinil zastavení insolvenčního řízení nebo odmítnutí insolvenčního návrhu (odst. 1). Právo na náhradu škody nebo jiné újmy podle odst. 1 lze uplatnit také tehdy, byl-li insolvenční návrh zamítnut, to neplatí, jestliže insolvenční návrh byl zamítnut proto, že dlužník po jeho podání splnil závazky, které osvědčovaly jeho úpadek, nebo proto, že se s věřiteli dohodl na jiném způsobu plnění těchto závazků, anebo z důvodů uvedených v § 143

odst. 3 (odst. 2). Je-li insolvenčním návrhovatelem právnická osoba, ručí za plnění náhrady škody nebo jiné újmy podle odst. 1 a 2 společně a nerozdílně členové jeho statutárního orgánu, ledaže prokážou, že bez zbytečného odkladu po podání insolvenčního návrhu informovali insolvenční soud o tom, že insolvenční návrh není podán důvodně, nebo o tom, že není splněn některý z dalších předpokladů stanovených zákonem pro vydání rozhodnutí o úpadku (odst. 3).

Dle § 147 odst. 3 insolvenčního zákona žalovaný č. 2 ručí za splnění náhrady nebo jiné újmy.

11. Přiznaná částka za imateriální újmu 200.000 Kč je částkou minimální za vědomou diskreditaci žalobce stranou žalovanou. 1) Insolvenční návrh žalovaného č. 1 byl zamítnut. 2) Neschopnost žalobce plnit své peněžité závazky nebyla prokázána. 3) Insolvenční návrh byl zveřejněn na veřejném serveru. 4) Omluva (nárok č. 1) byla vynucena až na základě soudního rozhodnutí. 4) Dobrá pověst žalobce nebyla vyvrácena důkazy strany žalované.

12. Ohledně závěru obsaženého v rozsudku Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 23Cdo 327/2021 soud prvního stupně zaujímá stanovisko, že je vázán právním názorem odvolacího soudu (§ 226 odst. 1 o. s. ř.). Vrchnímu soudu v Praze dne 7. 2. 2022 č.j. 13Cmo 31/2018-437 byl již znám rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 30.11.2021 sp. zn. 23Cdo 327/2021, přesto soudu prvního stupně uložil zabývat se požadovanou imateriální újmou žalobce.

13. O náhradě nákladů řízení vůči státu soud rozhodl v souladu s § 148 odst. 1 o. s. ř., a to vynaložené náklady za účast svědků na ústních jednáních (264 Kč, 248 Kč a 1 830,42 Kč), celkem 2.342,42 Kč.

14. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 142 odst. 1 o. s. ř. Žalobce byl ve věci procesně úspěšný, tak mu vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. **1)** Soud (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9.3.2017 č. j. 25Cm 71/2014-242) vycházel z tarifní hodnoty 50.000 Kč (§ 9 odst. 4 písm. c vyhlášky č. 177/1996 Sb.) a přiznal za jeden úkon právní služby 3.100 Kč (§ 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) za úkony - předžalobní upomínka (1/2 úkonu), převzetí, žaloba, písemná podání ze dne 27. 2. 2015, 14. 1. 2016, 28. 2. 2017, ústní jednání 28. 1. 2015 (2x), 8. 4. 2015 (2x), 8. 7. 2015 (3x), 18. 9. 2015, 26. 1. 2017, 28. 2. 2017, 9. 3. 2017 (1/2 úkonu), 15 úkonů právní služby, 2 úkony polovinou (předžalobní upomínka, vyhlášení rozsudku) § 11 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb. - 49.600 Kč. Dále soud přiznal náhradu hotových výdajů dle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. 18 náhrad hotových výdajů - 5.100 Kč, 21% DPH z úkonů právní pomoci a náhrady hotových výdajů (§ 14a vyhlášky č. 177/1996 Sb. a § 137 odst. 3 o. s. ř.) 11.550 Kč, celkem 66.550 Kč. Uhrazený soudní poplatek – 4.000 Kč. **Celkem 70.550 Kč.** **2)** Odvolací řízení (usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 2. 2. 2018 č. j. 13Cmo 14/2017-288). přiznal 1/2 úkonu 1.550 Kč - odvolání do nákladového výroku, vyjádření k výzvě soudu ze dne 5.1.2018 - 3.100 Kč. Tarifní hodnota 50.000 Kč (§ 9 odst. 4 písmeno c vyhlášky č. 177/1996 Sb.)-3.100 Kč, hotové výdaje - (2x) 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), 21%DPH 1.102,50 Kč. **Celkem 6.352,50 Kč.** **3)** Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3.10.2018 č.j. 25Cm 71/2014-346 (rozsudek č. 2) tarifní hodnota 50.000 Kč (§ 9 odst. 4 písmeno c vyhlášky č. 177/1996 Sb.) jeden úkon právní služby 3.100 Kč. Soud přiznal účast na jednání 27.4.2018, 3.10.2018, písemné podání 10.5.2018 -9.300 Kč, 3 náhrady hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), 21%DPH 2.142 Kč. **Celkem 12 342 Kč.** **4)** Poplatek z odvolání 4.000 Kč, odvolání -3.100 Kč (§ 9 odst. 4 písmeno c vyhlášky č. 177/1996 Sb.), 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), 21% DPH-714 Kč. **Celkem 8.114 Kč.** **5)** Jednání před odvolacím soudem 6.3.2019 3.100 Kč (§ 9 odst. 4, písemno c vyhlášky č. 177/1996 Sb.), 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), 21%DPH 714Kč. **Celkem 4.114 Kč.** **6)** Soudní poplatek z dovolání 14.000 Kč, dovolání 3.100 Kč (§ 9 odst. 4 písmeno c vyhlášky č. 177/1996 Sb.), 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), 21%DPH 714 Kč. **Celkem 18.114 Kč.** **7)** Jednání dne 10.6.2022 (§ 9 odst. 4,

písemno c vyhlášky č. 177/1996 Sb.), 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), 21% DPH. **Celkem 4.114 Kč.** Celkem soud přiznal žalobci na náhradě nákladů řízení **123.700,50 Kč.** Soud žalobci nepřiznal nevyžádaná vyjádření soudem k předmětu sporu.

Poučení

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím zdejšího soudu k Vrchnímu soudu v Praze.

Praha 10. června 2022

JUDr. Jana Lukešová v. r.
předsedkyně senátu